

der vedrører samtlige dem, som er uden for arbejdsmarkedet, er der tale om et fald i alle tal.

Tredje næstformand (Poul Nødgaard):

Der er nu 8 korte bemærkninger tilbage, og der kommer ikke flere på. Derefter går vi tilbage til ordførerrækken.

Vi tager 4 ad gangen: Først hr. Jes Lunde, så hr. Thorkild B. Fransgaard, fru Karen Rønde og fru Tove Videbæk, og derefter kommer hr. Jacob Buksti ind i billedet.

(Kort bemærkning).

Jes Lunde (SF):

Hr. Jacob Buksti sagde om den fremtidige sikkerhedspolitik, at FN da hørte med, men at FN ikke måtte spærre for, at man brugte andre organer. Det synes jeg er en utrolig farlig udtalelse.

Jeg tror, det er helt afgørende, at vi her i verden respekterer folkeretten, og at vi bygger på folkeretten som forudsætning for at gribe ind over for suveræne stater. Vi ved godt i SF, at FN's Sikkerhedsråd i øjeblikket er blevet noget kompromitteret af, at Kina har forhindret en fornuftig OSCE-forlængelse i Makedonien, bare fordi Makedonien har anerkendt Taiwan. Der er altså gået noget asiatisk regionalpolitik i det, som spærrer for gode FN-beslutninger, og det er måske argumentet, for at NATO er kørt uden om FN. Men at Socialdemokratiet nu begynder at ophøje det til et princip, at FN skal sættes ud af spillet, og at man ikke skal vente på FN, men bare bruge andre organer, synes jeg lyder uhyggelig farligt.

Jeg vil håbe, at Socialdemokratiet finder tilbage på en vej, hvor det, det drejer sig om, er at få genetableret FN som autoritet. Det er meget muligt, at man skal have lavet om på vetoretighederne i Sikkerhedsrådet, have en ny arkitektur her, så Rådet kan blive mere operationsdygtigt, og det kan også være, der skal ske en regionalisering af FN. Men jeg håber meget, at hr. Buksti vender tilbage til den linje, der hedder, at vi skal have en internationalt accepteret folkeret at arbejde efter; at det ikke bare skal være sådan, at den stærkeste kan tage selv.

(Kort bemærkning).

Thorkild B. Fransgaard (FP):

Det, der kalder mig op igen, er, at jeg ikke fik svar på mit spørgsmål fra første runde: Hvad agter regeringen at gøre for at genoprette den ødelagte konkurrenceevne i specielt eksport-

erhvervene og dermed være med til at undgå det truende underskud på betalingsbalancen, som er med til at ødelægge vore muligheder for at opretholde vort velfærdssamfund? Det spørgsmål fik jeg ikke svar på, men hvad agter regeringen at gøre ved det?

Hvis svaret skulle forstås sådan, at regeringen ikke finder, at det er tilfældet, at der er problemer med konkurrenceevnen for de eksporterende erhverv, vil jeg gerne invitere både statsministeren og den socialdemokratiske ordfører til at besøge en eksporterende virksomhed. Derude kan man få at vide, hvordan det er ude i det virkelige liv, hvilke problemer man står over for. Det kan selvfølgelig være, jeg misforstod svaret, men jeg vil gerne høre det fra ordføreren igen.

(Kort bemærkning).

Karen Rønde (V):

Hr. Buksti taler ikke overraskende udenom, når han forsøger at besvare mit spørgsmål. Snart sagt alle i dette kongerige ved, at voldspakkerne reelt ingen betydning har haft, og selv Højesteret har nu taget bladet fra munden og sagt fra.

Stikker regeringen ikke befolkningen blå i øjnene, når den siger, at den vil den grove vold til livs og så fremlægger en lovændring, der måske får konsekvenser i mindre end en halv procent af alle voldssager her i landet? Prioriterer regeringen virkelig ikke borgernes tryghed højere?

Hvorfor vil regeringen ikke anerkende, at vi som samfund er nødt til at reagere prompte, når mennesker bliver overfaldet og udsat for overgreb, og at straffen for forbrydelsen må stå mål med den ydmygelse og den krænkelse, man har været udsat for? Så længe regeringen ikke vil anerkende det, er statsministerens bekymringer utroværdige.

(Kort bemærkning).

Tove Videbæk (KRF):

Hr. Jacob Buksti nævnte i sit svar til mig om begrebet institutionalisering, at begrebet institutionalisering måtte være hovedproblemet for Kristeligt Folkeparti i forbindelse med børnepassning. Det vil jeg hermed på det bestemteste afkræfte. Det, der er problemet for Kristeligt Folkeparti, er, at småbørnsforældre i Danmark stadig ikke selv har mulighed for at vælge, hvordan de vil lægge deres liv til rette, altså om de vil vælge institution eller selv vil passe deres